

нѣмски). Schönes Wetter, Herr Kapitän, niht war? (разговаряте).

Катрафиловъ (приближавайки къмъ тѣхъ). Ist es Widin zuerst, oder Lom?

(Капитанътъ обяснява, а тѣ го заграждатъ предпазливо, Ботевъ надниква отъ кабината си, забелязва двамата, които му правятъ скрито знакъ, че всичко е наредъ, и пакъ се скрива. Предъ вратата на кабината му заставатъ два хъща: Дишката и Късосто. Капитанътъ сочи съ ръжка къмъ брѣга и говори нѣщо.

Изведенъкъ прозвучава звукъ отъ рогъ. Всички наскачватъ. Отъ кабината изкача Ботевъ въ войводска униформа: облъкло отъ сиво сукно, късъ палто съ зелени ширити наоколо и по ръжавите. Панталони съ сърмени ширити, и ботуши. Астраганъ калпакъ, половина червенъ, съ златенъ лъвъ на челото. Шашка, револверъ, бинокълъ презъ рамото. Препасанъ съ трибагренникъ презъ рамото, съ дълги поясници надъ бедрото).

Ботевъ (ясно и грызливо). На оржжие!

(Всички се спускатъ къмъ сандъците, почватъ да ги трошатъ, навсъкъдъ хвърчатъ калпаци и оржжия, Тодоровъ и Катрафиловъ улавятъ капитана, а двамата хъща, които се приструватъ на запали край тѣхъ, насочватъ револвери къмъ него. Пътниците съ писъци бѣгатъ нагоре-наддолу, кратка схватка между моряци и хъшове. Моряците, съ вързани ръце, пазени отъ момчетата, се оттеглятъ на страна. Хъшовете се обличатъ, по двама-трима се струпватъ на едно оржжие, дърпатъ патрондащи и пушки отъ ръцетъ си. Ботевъ, заобиколенъ отъ щаба си, наблюдава, подпръзъ ръжка на гола сабя. Нѣкои отъ хъшовете отиватъ да му цѣлуватъ ръжка, кълнатъ му се въ вѣрностъ, гледатъ го съ обожание).

В хъшъ (шепне въ унесь). На царь прилича... Ей сега да ми каже: хвърли се въ Дунава, ще се хвърля!

(Трима, заедно съ Обретеновъ, разперватъ зеленото знаме и го издигатъ редомъ съ австро-турското. Всички му отдаватъ почитъ).

Ботевъ. Доведете ми капитана!

Капитанътъ (гнѣвно и надменно). — Monsieur inconnu... Вие извѣршихте тежко престъпление. Вие осквернихте австроунгарското знаме и компанията ще си отмѣсти. (Сочи знамето).

Ботевъ (гордо). Monsieur le capitain. Азъ имамъ честь да бѫда български войвода на 200 души смѣли юнаци, които се намиратъ тукъ на парахода! Азъ отивамъ да се бия за свобода и за право на своя поробенъ народъ! Азъ имамъ право да ти потопя парахода, заедно съ тебе и твоето знаме, азъ отивамъ да мра... Затова туряй по-скоро парахода въ мое разпореждане, азъ съмъ тута капитанъ, моята воля ще се слуша! (Подава му писмо, написано на френски). Задръжте това писмо. То ще Ви помогне предъ правителството Ви и предъ компанията.